

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

DOPĽŇACÍ NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 49/2024-66

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti postupu Slovenskej informačnej služby spočívajúcemu v jej nečinnosti v súvislosti s nezničením výsledkov informačno-technických prostriedkov získaných na základe rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Ntt-3-D-2879/2005 z 23. novembra 2005 a sp. zn. Ntt-3-D-482/2006 z 18. mája 2006, o doplnení nálezu č. k. II. ÚS 49/2024-45 z 29. januára 2025 takto

rozhodol:

Dopíňa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 49/2024-45 z 29. januára 2025 o nasledovný výrok:

„4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.“

Odôvodnenie:

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 13. decembra 2023 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu súkromia podľa čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 10 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Slovenskej informačnej služby (ďalej len „SIS“) spočívajúcim v nečinnosti v súvislosti s nezničením všetkých primárnych a sekundárnych výsledkov použitia informačno-technických prostriedkov (ďalej len „ITP“) získaných na základe rozhodnutí krajského súdu sp. zn. Ntt-3-D-2879/2005 z 23. novembra 2005 (ďalej len „súhlas 1“) a sp. zn. Ntt-3-D-482/2006 z 18. mája 2006 (ďalej len „súhlas 2“). Sťažovateľ navrhol vo vzťahu k SIS vysloviť príkaz vyradiť a zničiť všetky primárne a sekundárne výsledky použitia ITP získané na základe súhlasov v prítomnosti zákonného sudcu a doručiť mu kópiu zápisnice o zničení týchto výsledkov alebo písomnú informáciu o ich zničení v rozsahu údajov, ktoré mali byť zaznamenané v zápisnici o ich zničení, a to do 20 dní od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

2. Nálezom č. k. II. ÚS 49/2024-45 z 29. januára 2025 (ďalej len „nález“) ústavný súd vo výroku 1 vyslovil porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 10 ods. 2 listiny, ako aj jeho práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru tým, že SIS nezničila výsledky použitia informačno-technických prostriedkov týkajúcich sa sťažovateľa, ktoré boli získané na základe rozhodnutí súhlasu 1 a súhlasu 2. Výrokom 2 nálezu ústavný súd prikázal SIS, aby bezodkladne zničila výsledky použitia ITP nachádzajúce sa v jej dispozícii, ktoré tvoria primárny materiál a sekundárny materiál týkajúci sa sťažovateľa a ktoré boli získané na základe súhlasu 1 a súhlasu 2 a písomne o tom sťažovateľa informovala. Ústavný súd zároveň vo výroku 3 uložil povinnosť SIS nahradiť sťažovateľovi trovy konania 959,22 eur a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Z uvedeného vyplýva, že vo výrokovej časti nálezu ústavný súd nerozhodol o tej časti ústavnej sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal vyslovenia aj porušenia svojho práva podľa čl. 19 ods. 1 ústavy a čl. 10 ods. 1 listiny. Ústavný súd preto na základe § 62 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s primeraným použitím § 225 ods. 1 Civilného sporového poriadku týmto dopĺňacím nálezom doplnil výrokovú časť nálezu o bod 4, ku ktorému zároveň dopĺňa nasledovné odôvodnenie.

4. Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy a čl. 10 ods. 1 listiny má každý právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Obidva články predstavujú určitú podkapitolu ochrany hodnôt súkromnej povahy a sú súčasťou širšieho, ústavou a listinou zaručeného práva na súkromie. V tomto smere ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v každom z odsekov čl. 19 ústavy, resp. čl. 10 listiny sa chráni iná sféra práva na súkromie. Odhliadnuc od skutočnosti, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom neuviedol ústavnoprávnu argumentáciu vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 19 ods. 1 ústavy, resp. čl. 10 ods. 1 listiny, ústavný súd konštatuje, že v tejto časti nebol dôvod vyhovieť ústavnej sťažnosti. Ako bolo uvedené, ochrana ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti alebo mena je súčasťou širšej kategórie ochrany súkromia, ktorá je zakotvená vo viacerých článkoch ústavy (čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2), čo na rozdiel od aplikácie dohovoru nastoľuje otázku, pod ktoré z týchto základných práv spadá sťažovateľom namietaná nečinnosť SIS. S poukazom na obsah odôvodnenia nálezu, ktorý v podstatnom vychádzal zo záverov rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva z 23. júna 2022 vo veci sťažovateľa, možno uzavrieť, že zásah v podobe pretrvávajúcej nečinnosti spočívajúcej v nezničení výsledkov použitia ITP získaných na základe nezákonných súhlasov 1 a 2 smeruje k porušeniu čl. 19 ods. 2 ústavy, resp. 10 ods. 2 listiny. Práve týmito článkami je v ústavnoprávnej rovine chránené právo jednotlivca pred neoprávnenými zásahmi orgánov verejnej moci do súkromného života.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu